

Sygnatura akt IV Ka 987/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Agnieszka Paduch

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2013 roku

sprawy **M. O.**

obwinionego z art. 86 § 1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 5 listopada 2012 roku, sygnatura akt VI W 321/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obwinionego M. O. uniewinnia od przypisanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118§2 kpw stwierdza, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn.akt IV Ka 987 / 12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem z dnia 5 listopada 2012r. sygn. akt VI W 321/12:

I. Obwinionego M. O. uznał za winnego tego że w dniu 03 marca 2011 roku o godzinie 18:20 w miejscowości W. (gm. N.), na drodze (...), kierując zaprzęgiem konnym, nie zachował należytej ostrożności w trakcie włączania się do ruchu, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z samochodem osobowym marki D. (...) nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla C. i G. C. ,

tj . wykroczenia z art. 86 § 1 kw i na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art. 39 § 1 i 2 kw odstąpił od wymiaru kary

II. na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinionego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa..

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się obwiniony, wnosząc apelację tzw. osobistą.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi :

- obrażę prawa procesowego przez złamanie zasady bezstronności składu orzekającego oraz ograniczenie prawa do obrony a nadto zaniechanie zasięgnięcia opinii biegłych,
- oparcie o błędne ustalenia faktyczne, mające wpływ na jego treść przez ustalenie jego sprawstwa w zarzucanym im zakresie,
- brak dokładnego określenia zarzucanego czynu ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu, jego skutków i określenia powstałej szkody.

W oparciu o tak sformułowany zarzut apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie od przypisanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest przynajmniej częściowo zasadna, zaś stwierdzone błędy procedowania i stan dowodów sprawy musi prowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie obwinionego.

Sąd Rejonowy był związany wytycznymi Sądu Odwoławczego zawartymi w poprzednim wyroku z dnia 27.04.2012r. sygn. akt IV Ka 171/12 co do poczynienia niezbędnych do prawidłowego wyrokowania ustaleń faktycznych w zakresie:

- prędkości pojazdu D. (...)w momencie zbliżania się do miejsca zdarzenia, a także faktu czy a jeśli tak, to kiedy jego kierowca C. C. rozpoczął manewr hamowania
- jakim konkretnie uszkodzeniom uległ wskazany wyżej pojazd wskutek zdarzenia
- czy, a jeśli tak to kiedy, przemieszczono po wypadku pojazd oraz leżące na drodze zwierzę
- z której strony dyszla wozu zaprzęgnięty był koń i w jakim dokładnie usytuowaniu do osi jezdni znajdował się przed zderzeniem z M.

Nadto Sąd Okręgowy wskazywał na konieczność ustalenia, na czym konkretnie miałyby polegać złamanie przez obwinionego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, zaś w realiach sprawy przypisanie obwinionemu niezachowania należytej ostrożności z art. 86 § 1 kw może wynikać z ustalenia, iż kierowanym zaprzęgiem przekroczył oś jezdni i zajęł drogę jadącemu z naprzeciwka pojazdowi.

Sąd Rejonowy z niezrozumiałych względów najważniejszej części tych zaleceń nie wykonał, tj. ustalenia prędkości samochodu M. przed zderzeniem, w jakiej odległości od zderzenia jego kierujący rozpoczął hamowanie, mechaniki zderzenia pojazdów i uszkodzeń samochodu oraz z której strony dyszla wozu zaprzęgnięty był koń i w jakim dokładnie usytuowaniu do osi jezdni znajdował się przed zderzeniem z M..

Pisemne motywy wyroku w części ustalającej są tak niedokładne, że nie wynika z nich z nich, w jaki sposób obwiniony wjechał swym zaprzęgiem konnym na jezdnię, tj. z której strony jezdni wjeżdżał z bocznej drogi, w jakim kierunku się poruszał (zgodnie z kierunkiem samochodu M. czy przeciwnym?). Sąd też ustalił cyt. „ po chwili w miejsce to nadjechał C. C., w sytuacji gdy cały, nieoświetlony zaprzęg konny powożony przez M. O. znajdował się na drodze. (podkr. SO). Mimo gwałtownego hamowania nie zdołał uniknąć zderzenia...”. Tej treści ustalenia faktyczne absolutnie nie pozwalają na uznanie, że obwiniony dopuścił się jakiegokolwiek wykroczenia przeciwko zasadom bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Przeciż wedle tych ustaleń, w chwili gdy kierujący M. dostrzegł zaprzęg obwinionego to zaprzęg znajdował się w całości na jezdni, w bliżej nie określonym położeniu, a jednocześnie z motywów wyroku nie wynika, by ten manewr obwinionego prowadził do zajechania drogi kierującemu M. i w konsekwencji do zawinonego przez obwinionego spowodowania przedmiotowej kolizji. Wręcz przeciwnie, przedstawione ustalenia wyroku zdają się wskazywać, że to kierujący M. prowadził pojazd nieostrożnie, z nadmierną prędkością na tyle, że nie był w stanie podjąć właściwej reakcji na zaistniałą sytuację drogową w chwili dostrzeżenia zaprzęgu konnego, podjął gwałtowne hamowanie ale uderzył samochodem w zaprzęg.

Dotychczasowe ustalenia wyroku nakazują więc zmienić zaskarżony wyrok i obwinionego uniewinnić od przypisanego mu wykroczenia. Należy bowiem pamiętać, że apelację od wyroku skazującego wniesiono wyłącznie na korzyść obwinionego, co powoduje, że uchylanie tegoż wyroku tylko po to, by uzupełnić materiał dowodowy czy też dokonać ustaleń mniej korzystnych dla obwinionego nie jest już możliwe (art. 443 kpk).

O kosztach postępowania w sprawie orzeczono na podstawie art. 118 § 2 kpw, stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.